

løber nogen Fare derved, det gjælder ikke alene om denne Lovs Indhold, hvis den bliver saaledes, som Udvalget har foreslaaet, men det gaaer tillige igjennem mange andre Bestemmelser i Lovgivningen, at et saadant Skjøn ikke kan undgaaes. Jeg skal saaledes blot henvisse til Forordningen Aft August 1819, hvor der ganske vist overlades Meget til et uebliffeligt Skjøn hos den, der er i det Tilfælde, at der kan fordras Hjælp af ham, og overlades Meget bagefter til Domstolenes Skjøn. Det vil netop ogsaa gaae saaledes med den Paragraph, som er bragt i Forslag af Udvalget. Der er navnlig en Bestemmelse i Paragraphen, hvor man ganske vist ikke kan undgaae et Skjøn, den Bestemmelse nemlig, som Udvalget har anseet for rigtig, og som ogsaa i og for sig er hensigtsmæssig, at Barberen skal hde den Hjælp, som han skjøner at være uebliffeligt fornøden, og som han troster sig til at hde; der ligger heri et dobbelt Skjøn, baade om hvad der angaaer den Tilskadefornnes Tilstand, og om hvorvidt han seer sig istand til at hde nogen Hjælp. Det er dette Skjøn, der ganske vist ikke kan undgaaes, og paa samme Maade gaaer det med det Skjøn, som den ærede Nigsdagsmand meente, at man helst burde udelade, i Slutningen af Paragraphen. Ogsaa det er Noget, som ganske sikkert ikke kan afgrænses aldeles bestemt, hvorvidt Barberen har at handle eller ikke at handle i det foresiggende Tilfælde; det er Noget, som maa overlades til Barberen selv at bestemme efter hans eget Skjøn, om det er fornødent at bringe den Paagjældende til en Læge eller til et Hospital. Den ærede Nigsdagsmand meente, at det kun vilde være lidet hensigtsmæssigt at fastsætte en Mulkt for Forsømmelse, og dog at overlade det til Barberens Skjøn; men man kan dog meget godt tænke sig, at der kan være Anledning til at anvende Mulkt, naar Barberen har tilsidefat det, som han maatte skjøne at være rigtigt. Der kan være mange Omstændigheder tilstede, der sætte det udenfor Tvivl, at han har havt et tilstrækkelig klart Begreb om, at det, han burde gjøre, var at sørge for, at den Paagjældende blev bragt paa Hospitalet. Som et andet Moment, der vil fjerne den Betænkelighed, som den ærede Nigsdagsmand havde i denne Henseende, skal jeg anføre,

at Mulktbestemmelsen ikke knytter sig alene til det Tilfælde, hvor Barberen har undladt at foretage det, som Heelheden af de foresiggende Omstændigheder maatte medføre, at han burde have foretaget, men ogsaa omfatter det Tilfælde, hvor den Syge eller Tilskadefornne er i en saadan Tilstand, at han selv kan udtale det Dufte, han maatte nære, og altsaa knytter sig til en fra Barberens Side stedsunden Tilfidsættelse af at efterkomme dette Dufte. Jeg kan derfor ikke Andet end troe, at Paragraphen, redigeret saaledes, som den er kommen fra Udvalget, ganske vist vil være vel skikket til at opfylde det Niemed, man derved har tilsiget.

Madvig: Mig forekommer det, at i flige Tilfælde, hvor det maa ansees rigtigt at drage Omsorg for en Tilskadefornnen eller Syg, vil det være det eneste Hensigtsmæssige at foreskrive, at de skulle henføres der, hvor man kan vente en rigtig Erkjendelse af deres Tilstand. Med Hensyn til den Forklaring af Paragraphen, som den ærede Justitsminister gav tilside, saa oversaae jeg ikke, naar jeg talte om Bøder i det Tilfælde, som jeg henlede Opmærksomheden paa, at Bøderne ogsaa gjaldt for det første Tilfælde.

Ordføreren: Til hvad den høitagtede Justitsminister alt har anført til Forsvar for Paragraphen, skal jeg blot knytte en enkelt Bemærkning. Jeg har desværre ingen statistiske Oplysninger om, af hvilken Art de sædvanlige Tilfælde ere, der indtræffe paa Gaderne i Kjøbenhavn; men naar man har levet en 30 Aar her i Byen og har særdeles endeel omkring, saa veed man dog Noget deraf, og jeg holder mig fuldkommen overbevist om, at i Fleerheden af de mødende Tilfælde vil det ikke være nødvendigt at tilkalde en Læge, eller at bringe den Vedkommende til et Hospital, førend han selv har tilkjendegivet sin Wille i saa Henseende. Navnlig er det jo meget hyppigt, at Folk i Druffenskab findes paa Gaden seent ud paa Aftenen. Ere de i denne Tilstand ikke komne til Stade, da blive de overladede til Bægterens Skjøn, og han bringer dem sandelig hverken til et Hospital eller en Læge, men til Politiarresten, og ere de komne til Stade, blive